

За вријеме часа

Тишина. Ученици сједе на мјесту, понављају јучерашње градиво. Чује се тек покоји шапат. Нема непристојних коментара, гласног жвакања нити упадица. Сви са пажњом слушају професорово предавање. Веков труд награђује море подигнутих руку. Ни мува не ремети концентracију ученика. Савршен час... Можда у професоровим мислима! У стварности је то „мало“ другачије...

Зврррррр! Звоно безуспјешно покушава да надјача непрестано чаврљање дежурних трачара:

„Јеси ли видјела како се она ошишала?“

„Ма, пусти то, него онај из 18...“

„Хеј, дјевојке, о'ладите, учите мало! Пита профа трећи час!“ , огласио се и одјељенски штребер.

„Ево га, иде! Иде професор!“

И, дошао је...

„Редари?“ , чуло се још са врата.

„Пита сто посто, чим штеди вријеме“ , помислила сам премотавајући у себи свој лајт-мотив „Хотел Калифорнија“: „Да ли је још неко то примјетио? Не, не би се рекло.“

Иза мене је текла расправа:

„Ја му лијепо кажем да је Хајден Кристенсен љепши од Фредија Принца Јуниора...“

То ме није довољно интересовало да бих се укључила у разговор.

„А Рома? Шта је Рома урадила јуче?“

Ово је већ интересантно...

„Па, добро. Данас би могли да утврђујемо“, почео је уобичајено професор.

„Ви знате да ће ускоро тромесечје, а немате оцјене...“

„Знала сам!“ Нисам била сигурна треба ли да ликујем због тога.

„Предсједниче! Ало! Хајде, реци му!“ , одјекивало је са свих страна.

„Па, овај, професоре“ , замуцкивао је одјељенски предсједник, „ми смо, знате, имали писмени из математике, данас. Нисмо се баш најбоље спремили, па, ако можете...“

„Знам, сљедећи час. И увијек сљедећи час! Скоро да уопште немате оцјене из мога предмета!“ , испрва је био изнервиран професор. Послије краће паузе ипак је рекао:

„Па, добро, математика је математика!“

Добри, стари профа! Увијек нам помаже. И поново галама, прича и непажња. Некада ми је жао професора. Можда им ипак понекад треба приуштити онај час из снова. А до тада...

Бојана Стошић I 10

Разред: „Маглове, ајд' се јави биологију!“

Игор Маглов: „Не могу, нисам научио за пет. Научио сам за чет'ри, бојим се добићу кеца.“

!

Професор: „Јесмо ли ми одговарали ово XV вјезбање?“

Разред: „Јесмо!“ (Нисмо)

Професор: „А кад!“

Бојана: „Прошли час, кад вас није било.“

!

Ученица одговара српски.

Професорица пита: „Одакле си ти?“

Ученица : „Из Интерпретација“, одговара мислећи да је пита одаке је учила.

Час психологије - тема: видовитост

Ученик: „Професорице, имамо и ми једног видовњака у разреду. Мој колега је видовит. Прије него што устане да одговара, увијек предвиди да ће добити један.“

!

Професор : „Извините што причам устима.“

!

Професор: „Ја ћу сад изаћи, а ви будите као да мене нема.“

!

Ученица одговара лектуру „Ромео и Јулија“: „Јулија је попила отров и ујутру се пробудила мртва.“